ॐ

കായേന വാചാ മനസേന്ദ്രിയൈർവ്വാ
ബുദ്ധ്യാffത്മനാ വാfനുസൃത സ്വഭാവാൽ
കരോതി യദ്യത് സകലം പരസ്മൈ
നാരയണായേതി സമർപ്പയേത്തത് (11-2-36)
സർവ്വഭൂതേഷു യ: പശ്യേത് ഭഗവദ്ഭാവമാത്മന:
ഭൂതാനി ഭഗവത്യാത്മന്യേഷ ഭാഗവദോത്തമ: (11-2-45)
ഈശ്വരേ തദധീനേഷു ബാലിശേഷു ദ്വിഷത്സു ച
പ്രേമമൈത്രീകൃപോപേക്ഷാ യ: കരോതി സ മദ്ധ്യമ: (11-2-46)
അർച്ചായമേവ ഹരയേ പൂജാം യ: ശ്രദ്ധയേഹതേ
ന തദ്ഭക്തേഷു ചാന്യേഷു സ ഭക്ത: പ്രാകൃത: സ്മൃത: (11-2-47)

മാമുനിയായ കവി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:
പരമപുരുഷനെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുവാൻ എന്തെല്ലാം പാതകളുണ്ടോ എന്തെല്ലാം അഭ്യാസമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടോ അവയെല്ലാം നല്ലതു തന്നെ. എന്നാൽ ഭഗവാൻെറ പദകമലങ്ങളെ പൂജിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും സുരക്ഷമായ മാർഗ്ഗം. അതിലൂടെ ഒരുവന് വേഗത്തിൽ നിർഭയത്വം ലഭിക്കുന്നു. ഭഗവൽനിർദ്ദേശിതമായ പാതയിലൂടെ ചലിക്കുന്നവർ വഴിതെറ്റിപ്പോവുകയില്ല. അയാൾ കണ്ണുമൂടികെട്ടി ഓടുകയാണെങ്കിൽക്കൂടി ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേരുന്നതാണ്. ഭഗവാനെ ശരിയായി പൂജിക്കുന്നയാൾ തൻെറ ചിന്തകളെയും, വാക്കുകളെയും, പ്രവൃത്തികളെയും സ്വധർമ്മമനുസരിച്ച് ഭഗവാനിലർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. പരംപൊരുളായ ഭഗവാൻ നാരായണനെ പൂജിക്കാൻ മനസാ-വാചാ-കർമ്മണാ അയാൾ സദാ ജാഗരൂകനാണ്. അങ്ങിനെ അയാൾ ദേഹബുദ്ധി മൂലമുണ്ടായ ദ്വൈതഭാവം ഇല്ലാതാക്കി ഭയത്തിൻെറ മൂലകാരണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു.

അയാൾ ഭഗവാനെ തൻെറ ഗുരുവായും സ്വന്തം ആത്മാവായും ദർശിക്കണം. ദ്വൈതഭാവമെന്നത് സ്വപ്നം പോലെയാണ്. അതൊരു മാനസീകവ്യാപാരമത്രെ. ഇതറിഞ്ഞ് അയാൾ മനസ്സിനെ എല്ലാ ഉപാധികളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമാക്കണം. അയാൾ ക്ഷണത്തിൽ ഭയവിമോചിതനാവുന്നതാണ്. എല്ലാ സാമൂഹികാചാരങ്ങൾക്കും അതീതനായി ഭഗവാൻെറ ലീലാവിലാസങ്ങളിൽ മനസ്സുറപ്പിച്ച് അയാൾ സ്വതന്ത്രനായി നടക്കട്ടെ. എല്ലാ ചരാചരങ്ങളെയും വണങ്ങി സ്വശരീരത്തെ ഭഗവൽശരീരമെന്ന് കരുതി ജീവിക്കുന്ന അയാളിൽ ഭഗവദ് പ്രേമവും, പരമസാക്ഷാത്കാരവും, ലൗകീകതയിലുള്ള വിരക്തിയും ഒരേസമയം പ്രകടിതമാവുന്നു.

മഹർഷിയായ ഹരി പറഞ്ഞു:
"ആരൊരുവൻ ആത്മാവിൽ എല്ലാവരെയും ദർശിക്കുന്നുവോ, അതിനെ പരമാത്മാവായി അറിയുന്നുവോ, സകലജീവജാലങ്ങളിലെയും ആത്മാവിനെ ഈശ്വരനായി അറിയുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അയാളാണ് ഉത്തമനായ ദൈവപുരുഷൻ. ആരൊരുവൻ ഭഗവാനിൽ ഭക്തനാണോ, ഭഗവൽഭക്തരോട് സൗഹൃദത്തിലാണോ, അജ്ഞാനികളിൽ ദയാവായ്പുള്ളവനാണോ, ശത്രുക്കളോട് ശത്രു-മിത്ര ഭാവമില്ലാത്തവനാണോ അയാൾ മദ്ധ്യമനായ ദൈവപുരുഷൻ. ആരൊരുവൻ ഭഗവാനെ മൂർത്തിപൂജയിലൂടെ ഉപാസിക്കുകയും എന്നാൽ ഭഗവൽഭക്തരിലും മറ്റുള്ളവരിലും ഈശ്വരനെ ദർശിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അയാൾ ഏറ്റവും താഴ്ന്നനിലയിലുള്ള ദൈവപുരുഷനത്രെ."

ആരൊരുവൻ ഈ ലോകത്തെ ഭഗവാൻെറ മായാശക്തിയുടെ പ്രകടിതരൂപം മാത്രമാണെന്നറിയുന്നുവോ അയാൾ ആ മായയിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അയാളിൽ സുഖാസ്വാദനത്തിനുള്ള ആസക്തി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് കർമ്മങ്ങൾ അയാളെ ബന്ധിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ജനനമരണങ്ങളിൽ നിന്നും അയാൾ മോചിതനാവുന്നു. ഭഗവൽഭക്തന് കുലാഭിമാനമോ, ധനാഭിമാനമോ ഇല്ല. തൻെറ സ്വത്തുക്കളെ അധീനത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ ദുരിതവും അയാൾക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ല. സദാ ഭഗവൽസ്മരണയിൽ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അയാളിൽ അജ്ഞാനത്തിൻെറ തീവ്രജ്വരം ഇല്ലാതാകുന്നു. ഭഗവൽനാമം ഹൃദയത്തിൽ സിംഹാസനസ്ഥമാകയാൽ എല്ലാ പാപങ്ങളും അയാളിൽ ഇല്ലാതാവുന്നു.